

Stenografický záznam z předsjezdové rozšířené

plenární schůze KSČ prozaiků a kritiků

konané dne 6. 6. 1967

Začátek jednání 16,25 hod.

Aktiv zahájil s.Havlíček.

S. H a v l í č e k sdělil, že aktiv byl svolán z podnětu ideologického oddělení a ideol.komise spolu s vedením Svazu spisovatelů. Dále uvedl, že nejdříve promluví k základním ideám, které byly vysloveny při projednávání dokumentu svazu, dále, pak že s.Šotola bude informovat o praktických otázkách přípravy sjezdu a ,že pak s.Ptáčník sdělí, jak práce pokračují.

Dále uvedl, že sjezd se má sejít koncem června a z dopisu ÚV SČSS citoval, že úkolem sjezdu bude rozpracovat literární tvorbu v duchu 13.sjezdu strany, zejména v duchu rezoluce tohoto sjezdu o otázkách kultury. Dále řekl, že stranické orgány daly také podněty k vyjasnění úlohy a postavení SČSS v současných podmínkách a to v tom smyslu, že umělecké svazy jsou socialistickými institucemi, kde se mají řešit ideové i odborné problémy; východiskem pro jejich činnost má být princip jednoty soc.umění a zároveň jeho diferencovaného rozvoje. Úkolem svazů je vytvářet podmínky pro uměleckou tvorbu v souvislosti se zájmy celé společnosti i umělců samých. To zn. že především tyto zájmy a nikoliv zájmy o mosenském pozice té které skupiny mají být rozhodující . Zdůraznil dále, že umělecká soutěž má být svobodná a mají rozhodovat hodnoty a náročná pokroková zřetela umělecká nebo ideová.

Dále zdůraznil, že postavení svazu je spojeno s jeho pojetím jako ideově tvůrčí organizace, a proto že potřebné prostředky dejal svaz od strany a vlády, musí být organizací socialistiky angažovaná. Připomněl pak, že ideol.oddělení i komise byla kladně hodnocena zejména preambule k návrhu nových stanov svazu, podle které činnost svazu má být budována na principech socialismu.

V další části svého úvodního slova se s.Havlíček zmínil o "Stanovisku", které připravilo vedení SČSS pro IV.sjezdek základním otázkám čs.literatury, a o zprávě o činnosti, a sdělil, že tyto

materiály projednávala ideol.komise počátkem května za účasti téměř celého předsednictva SČSS a po široké diskusi doporučila některé náměty k dopracování těchto materiálů a dodal, že s.Špitzer jménem předsednictva SČSS závěry a náměty ideol.komise akceptoval.

S.Havlíček pak informoval o základních názorech, jež byly při hodnocení těchto materiálů ke IV.sjezdu vysloveny. Základní politiko ideovou a přímo programovu koncepci svazu má vyjádřit zmíněné již "Stanovisko ÚV SČSS" k některým otázkám čs.literatury. Podle názoru ideol.komise by stanovisko mělo hovořit naprosto jasně k nejširší spisovelské obci v duhu socialistické angažovanosti ; kritériem pro různé skupiny na půdě svazu by měl být princip socialistického humanismu i demokratické ideály, snaha o dosažení stále plnější svobody pro člověka, přičemž je třeba dbát na sociální a třídní zakotvenost těchto pojmů. Proto nelze přecházet mlčením především existenci základního rozdílu ve světě mezi světem kapitalismu a socialismu, zejména v jeho dnešních konkrétních projevech, ani jeho vliv na vnitřní podmínky naší země. Stanovisko by mělo výrazně vycházet z rezoluce XIII.sjezdu o dalším rozvoji soc.kultury, ze závěrů únorového zasedání ÚV KSČ o otázkách jednoty společnosti i z programového úsilí KSČ o všestranný rozvoj Československa. Málo se v poslední době zdůrazňuje, že toto úsilí stany přineslo svéoprvdu pozitivní výsledky, a to i v literární oblasti, v úspěších literatury a umění nejen doma, ale i ve světě. Uznává se to dokonce i ve vnitřním materiálu vašeho ÚV, o jeho zahraničních stycích, kde se říká: "Třebaže je v naší kulturní frontě nespokojenost s naší kulturně politickou situací, každý si uvědomuje, že je mnohonásobně lepší než v jiných soc zemích." Je to - podle mého názoru - svérázná charakteristika, ale i ona svým způsobem přiznává výsledky naší KS při ohově leninských norem v řízení země.

Ideol.komise dále zdůrazňuje, že zárukou správně rozvíjené demokracie a svobod je avantgardní úloha komunistické strany a že k tomuto principu by bylo dobré, zaujmout v základním programovém dokumentu zcela jasné a výslovné stanovisko. Bylo poukázáno např. i na provinciálnost v kulturní tvorbě, spočívající především v eklektických modních a maloměšťáckých tendencích a snahách, uplatňovaných bez tvůrčích potencií.

Pokud jde o myšlenku humanismu, v dnešním sociálně, ekonomicky i politicky rozděleném světě, je třeba ukázat, které síly jsou nositeli humanismu a pokroku. V této souvislosti by bylo vhodné zaujmout na sjezdu stanovisko a k agresi amerického imperialismu ve Vietnamu, na Blízkém a Středním Východě, k řádění monarchistických a fašistických sil v Řecku. Jen v historicky konkrétních souvislostech mohou opravdu plasticky vyniknout síly demokracie a pokroku na straně jedné a síly války a agrese na straně druhé a projevit se možnosti konkrétní analýzy vztahů literatury k reálným společenským jevům. Z toho vyplývá i požadavek charakteristiky vzájemných vztahů různých literárních směrů, vycházejících jak z marxistických tak i nemarxistických pozic a formulovat je v duchu rezoluce XIII.sjezdu. O tom, že vedle hlavního proudu, socialistického proudu našeho umění a vůbec v našem umění, které je výrazem obecně demokratických snah tvůrců žijících na půdě konkrétní socialistické reality Československa, ovšem vycházejících vědeckého materialismu nebo z marxleninismu světového názoru, ale rozhodující je, jestli vycházejí z konkrétní praktické situace existence socialismu a jestli na této situaci stojí; jiná otázka je otázka světového názoru.

Právem je zdůrazněna autory návrh Stanoviska myšlenka o nutnosti růstu vzdělanosti a historické kontinuity, Straně šlo

vždy o kontinuitu s pokrokovými a demokratickými tradicemi. Tato zákonitost tendencí se však v naší historii kultury prosazovala v boji s reakčními, agrárními, paucově katolickými silami a dokonce i fašistickými. I období I. republiky, ve Stanovisku uznávané za období s vysokou úrovní demokracie, je stigmatizováno bojem protikladných sil, přičemž demokratické svobody jsou výsledkem boje pokrokových sil, především v čele s KS.

Komise hodnotí jako nejlépe připravený materiál návrh nových stanov. Byla jen připomenuta, že i ve výstavbě ústředních orgánů svazu a při jejich volbě, mají být respektovány zásady výstavby jednotného státu.

Pokud jde o zprávu o činnosti, byla vyslovena jen myšlenka o rozpracování podmínek rozvoje kultury v uměleckých svazech, a tím svaz spisovatelů je, a proto je jeho úkolem, aby v souladu s celospolečenskými cíli usiloval o vytváření optimálních podmínek pro tvorbu, která přispívá k humanisaci člověka i společnosti, ovšem v duchu marxismu. Proto by bylo žádoucí, aby sjezd i nově zvolený ÚV pracovaly k tomu, že bude vpracována koncepce všestranného rozvoje soc. literatury v Československu a vyjasněna úloha SČ v současných podmínkách, historických, sociálních, ekonomických a národních. Podklady a návrhy by měly být předloženy do dvou let k projednání celostátní konferenci spisovatelů. Protož v přípravách sjezdu a v jeho průběhu by mělo být pamatováno na to, aby kromě jiných otázek byly diskutovány i tyto hlavní problémy: zaměření a snahy české a slovenské literatury, dále jak chápat soc. charakter literatury, o kontinuitě literatury a tradicích našeho umění, o poslání svazu, jeho výběrovosti a ideovosti, o jednotném a skupinovém svazu nebo o dialektice jednoty a diferencovanosti svazu, o podmínkách pro rozvoj tvorby.

S.Š o t o l a informoval o přípravách sjezdu. S potěšením konstatoval, že sjezd se s nepatrnou deferencí koná v termínu daném stanovami SČSS, což se zatím ještě nikdy v dějinách Svazu spisovatelů nepodařilo.

Přípravy sjezdu probíhají skoro dva roky včetně členské ankety o struktuře Svazu, včetně shromáždění připomínek a návrhů k novým stanovám, včetně dvou předsjezdových komisí. Poslední fáze příprav začala 1.ledna t.r., mj. také v souvislosti s jistými personálními změnami v sekretariátu Svazu. Podstatnou součástí příprav byla bratislavská konference Svazu začátkem května 1967, zejména velmi cenným a rozvážným referátem Vojtěcha Mihálika. Součástí příprav sjezdu je také série dvou aktivů v Praze, dále aktivu v Brně a Ostravě.

Zdůraznil, že na sjezdu nebude rozsáhlý všeobsahující referát. Místo něho bude sekretariát SČSS před sjezdem rozesílat návrh stanoviska k některým otázkám čs.literatury. Text stanoviska se připravuje už několik měsíců, prvotní jeho verze je dílem Špitzero-
vým a Kunderovým za spolupráce s Novomeského, Seiferta, Kosíka, Hrubína aj.

Druhý materiál, připravený pro sjezd, který bude rovněž roz-
zeslán předem, je tzv. zpráva o činnosti, převážně faktografická
zpráva o činnosti svazu mezi dvěma sjezdy.

Třetí materiál, rovněž rozasílaný před sjezdem, je návrh
nových stanov svazu.

Předpokládá se, že na sjezdu odezní pouze stručné úvodní
slovo k stanovisku, ke zprávě o činnosti a k návrhu stanov. Ostatní
čas bude věnován diskusi.

Uvedl dále, že zmíněné materiály několikrát projednával ÚV
SČSS a předkládá je sjezdu jako své společné návrhy. Podkladové ma-
teriály sjezdu byly rovněž projednány a kriticky rozebrány s ideo-
log.komisí ÚV KSČ na společné schůzi s předsednictvem ÚV SČSS.

Poslední schůze předsednictva před sjezdem 15.června projedná texty úvodních slov a konečnou redakci sjezdových materiálů.

Řekl, že ideovým centrem sjezdu by měl být návrh stanoviska, Kunderovo úvodní slovo k němu, diskuse k tomuto návrhu a jeho konečné znění. Podkladem diskuse o práci, struktuře a pracovních metodách svazu by měla být úvodní zpráva o činnosti a úvodní slovo a především diskuse. Závěry z této diskuse by se měly co nejpraktičtěji projevit v diskusi o stanovách a v jejich konečném znění.

Domnívá se, že na sjezdu budetentokrát méně dlouhých diskusních projevů, zato více praktických stručných návrhů a požadavků na různá praktická opatření. Svaz a literatura nepotřebuje, aby se sjezd pokoušel nějak klasifikovat literaturu. Svaz daleko více potřebuje především závaznou míru dohod o vážných ideových otázkách a mnohá praktická věcná opatření, aby se velmi zlepšila akceschopnost svazu, pracovitost jeho voleného vedení, aby se struktura Svazu a ~~žm~~ metody jeho práce přizpůsobily faktickému stavu literatury, který je jistě podstatně jiný než stav literatury ve dnech minulého sjezdu, aby se zlepšily demokratické poměry ve svazu, znovu posoudila velmi závažná otázka nezbytné jednoty svazu a jeho vedení, aby vznikla závazná a praktická dohoda o vnitřním rozčlenění svazu, které bude odpovídat stavu literatury a potřebám spisovatelů, aby se závazně upravily některé dosud dosti vágně formulované body o spolupráci a rozdělení kompetencí české a slovenské části svazu a aby vznikla závazná dohoda o společném politickém a kulturně politickém postoji čs. spisovatelké obce v dané situaci, aby se zlepšovaly podmínky pro rozvoj literatury atd.

Zdůraznil, že účastníci sjezdu budou jistě prostí iluzí, že by sjezd mohl být tzv. mezníkem ve vývoji literatury, že by měl rozřešit otázky tvorby, estetiky, literárních škol, zhodnotit a klasifikovat současnou literaturu aj., politickou tribunou řešící příští osudy státu a Evropy.

S. Šotola dále uvedl, že sjezd by měl být tribunou, ze které se ČS spisovatelé přihlásí do programu dále prohlubovaného a do důsledků dováděného socialistického humanismu, internacionální solidarity moderních tvářčích pokrokových sil k postulátu socialistické demokracie a důsledné a praktické respektované tvářčí svobody; měl by formulovat názor a požadavek k dalšímu vývoji optimálních podmínek pro současnou literaturu a uložit novému vedení co nejkonkrétněji jeho úkoly v této oblasti; měl by posoudit vnitřní podobu svazu i otázku, jak odpovídá dnešním potřebám literatury a požadavkům spisovatelů a z toho důvodů všechny důsledky zejména v nových stanovách.

S. P t á č n í k sdělil důvody, pro které návrh stanov účastníci aktivu dostali až před jeho začátkem, a vysvětlil, že v návrhu jde především o odstranění některých formálností, a že se přitom vycházelo z připomínek spisovatelů, i když v 580 dotázaných se vrátilo jen 84 dotazníků a z toho jen 13 obsahovalo konkrétní návrhy. Především bylo přijato určité osanostatnění jednak české, jednak slovenské části ÚV SČSS, což v určitém rozsahu připouštěly i dosavadní stanovy, ale nyní se bude připouštět i vzdělení pravomocí, zejména pokud jde o přijímání nových členů svazů, takže jejich přijetí slovenskou částí nebude podléhat již schvalování celého ÚV SČSS.

Dále sdělil s. Ptáčník, že nebyl přijal námět, aby se sjezd konal častěji, ježto příprava sjezdu vyžaduje značně dlouhé doby, takže by se krátce po sjezdu muselo začít s přípravou již sjezdu dalšího. Pokud jde o dosavadní situaci, že ÚV nebyl často schopen usnášení, sdělil, že podle volebního řádu, který bude sjezd schvalovat, budou na sjezdu voleni i náhradníci ÚV v počtu 9 z toho 6 z české a 3 ze slovenské části.

Podle počtu členů ÚV, kde bylo navrhováno snížení, sdělil s. Ptáčník, že se dosavadní počet ponechává, neboť při sníženém počtu by jeho členy mohli být jenom ti, kteří umějí pracovat, a znemožnilo by se členství těch spisovatelů, kteří jsou spíše reprezentanty.

Novinkou v návrhu stanov je ustanovení, sdělil dále s. Ptáčník, že překladatelská sekce je nedílnou součástí SČSS a že členové této sekce - české i slovenské, mají práva a povinnosti kandidátů svazu.

Dále uvedl s. Ptáčník, že stanovová komise přijala i některé náměty z podrobného elaborátu e. Havla a Brouška, že však nebyl akceptován návrh, aby členové svazu byli přijímáni pouze na 10 let a pak se rozhodovalo o jejich dalším členství.

Pokud jde o pojetí statutu skupin do návrhu stanov, nepovažuje se to za účelné, neboť vydávat statuty skupin, poboček, sekcí atd je povinností ÚV SČSS; zatím je pouze žádost Kamila Bednáře a ps spol. o zřízení skupiny a tuto žádost projedná nový ÚV.

K návrhu Svazu, pokud jde o zrušení kandidatury, sdělil s. Ptáčník, že se kandidatura i nadále zachovává, protože přijímání přímo za členy by znamenalo, že by řada spisovatelů, kteří na základě své dosavadní tvorby mohou být sice přijati za kandidáty, ale nikoliv sice ještě za členy, nemohla by se účastnit práce ve svazu, což jim kandidatura umožňuje.

V diskusi, která následoval po úvodních projevech, vystoupil jako první s. Heřman, jenž kritizoval současnou situaci, pokud jde o sluphé výrobní lhůty v polygrafii a pokud jde i o další problémy polygrafického průmyslu, což má za následek, že i někteří dobří

autoři jsou nuceni psát pro svůj "šuplík."

S. Vyskočil vyslovil názor, že by ve stanovách mělo být ustanovení, že v určitých případech může členská komise, nebo výbor svazu členství nabídnout těm, autorům, kteří sami přihlášku nepodají, ač jejich tvorba by jejich členství plně odůvodňovala. V té souvislosti se zmínil o docentu Patočkovi,

S. Ptáčník na připomínku s. Vyskočila vysvětlil, že takové ustanovení by mohlo vyvolávat nepříjemné situace, kdyby např. členská komise, nebo sekretariát někomu členství nabídl a ÚV by pak přijetí do svazu neschválil.

S. S e k e r a doporučoval doplnit návrh stanov ustanovením, že nejvyšším orgánem Svazu slovenských spisovatelů je sjezd, neboť podle jeho názoru není důvodu, proč by slovenští spisovatelé nemohli mít sjezd, jako je tomu v jiných uměleckých sazech.

S. D v o ř á k řekl, že radostně souhlasí se slovy o větší demokratizaci a diferencovanosti v české literatuře, a v té souvislosti, žádal o zdůvodnění, proč žádost s. Linhartové, Havla, Topola a Dvořáka o vydávání časopisu byla na ÚV SČSS vyřízena "nijak" tj. ano i ne.

S. L u s k a č poznamenal, že konzazování, které bylo v úvodním projevu s. Havlíčka, že v SČSS je situace mnohem lepších než v jiných socialistických zemí, vyznívá jako sebechvála, která by na sjezd nepatřila.

A.J. L i e h m upozornil, že literárním novinám tiskový dohled zabavil jeho rozhovor s Milanem Kunderou, jedním z hlavních autorů skezového materiálu, že zabevení došlo bez udání důvodů, a do dneška nedošlo k uvolnění; vyslovil názor, že tato situace

před sjezdem není důvodem ke klidu a optimismu.

S. Š p i t z e r k diskusnímu příspěvku s. Dvořáka odpověděl, že se žádostí o vydávání nového časopisu zabývalo předsednictvo, které ji předložilo ÚV, poněvadž samo nemá právo nové časopisy povolovat; na ÚV byla tato žádost předložena, ÚV se věcí vážně zabývala někteří členové navrhovali, vrátit se ke starému ~~xxx~~ usnesení o časopisu Tvář, aby vycházela nikoliv jako časopis s vyrovnaným rozpočtem, ale jako časopis dotovaný svazem.

podotkl
S.Špitzer dále ~~řekl~~, že bylo nesprávné obviňovat ÚV, že chtěl zahrát věc do autu. Existuje usnesení, že skupiny mají právo vydávat sborníky a časopisy, ale je limitováno možnostmi vydavatelství. Na jeden sborník se bude doplácet asi kolem 70.000 Kčs. Celá věc se musí principiálně řešit s ohledem na všechny skutečnosti.

Podle osobního názoru s.Špitzera je Havlova skupina skupinou, která má mít časopis, ale rozhodnout musí spravedlivě a po úvaze nějaký orgán .

S. P t á č n í k se dotkl ~~na~~ otázek Ústřední publikační správy. První nedorozumění mezi ÚPS a redakcí má být vyřízeno na prvním stupni, tj. mezi šéfredaktorem listu a ÚPS. Nedojde-li k dohodě, postupuje se na úroveň vydavatele. Vydavatelem časopisu je Svaz. ÚV usnesl, aby svaz zastupovali kolektivně tajemníci. Pozastavený článek, na kterém se nedohodla redakce, s ÚPS, kolektivně posuzujeme a posíláme o něm dobrozdání zpět ÚPS. Pokud na tomto druhém stupni nedojde k dohodě, jde to už na ideolog.stranickou linii. Pokud se týká konkrétně dvou filmových sloupků s. Liehma, v zájmu urychlení jsme je poslali přímo na ideolog.~~redakční~~ oddělení. Totéž se týká rozhovoru s Kundemou, který jsme poslali s. Havlíčkovi.

S. H a v l í č e k řekl, že polygrafická základna je velmi zahlcena a vycházení materiálů se silně zdržuje.

Uvedl, že přírůstek papíru neklad.Čs.spisovatel vzrostl z 500 tun na skoro 1.000 tun v minulém roce. Totéž; se týká i neklad.MF a SNIK. Nově zřízenému min.kultury bylo uloženo jako jeden ze základních a prvních úkolů řešit nejen otázku dostatku papíru, ale i vybudování nových polygrafických kapacit, v první etapě asi do r.1 70, ~~řekl~~ ve druhé etapě do r.1975.

Pokud jde o charakteristiku poměrů u nás, citoval s. Havlíček z materiálu předsednictva ÚV SČSS a zahr. oddělení.

Dotkl se pak některých otázek činnosti ÚPS a na příkladu článku nár. umělce L. Novomeského uvedl, že někdy materiály leží řadu týdnů, a přitom se věc dá vyřešit během několika minut naprosto nepodstatnou úpravou čistě stylistického rázu. Přislíbil, že na rozhovor s Kunderou a podívá tento týden.

Pokud jde o otázku dialektické vazby diferenciaci a jednoty, řekl, že je třeba vážit, jak široký je prostor této jednoty pro diferenciaci. Podle jeho názoru tak široký, pokud diferenciaci napomáhá samotné zásadě jednoty v rozvoje naší společnosti, pokud ~~nezpůsobí~~ nejde za hranici socialistické skutečnosti, pokud by tuto socialistickou skutečnost nenarušovala. Tato diferenciaci tvorby nemusí být vždycky socialistická, jde jenom o to, aby nebyla antisocialistická a zůstávala alespoň na půdě obecně demokratické, státně ~~monopolistické, atd.~~ a pak je v zájmu tvorby, jednoty společnosti i rozvoje demokratismu a socialismu .

K otázkám vydávání sborníků, event. časopisů uvedl, že je třeba vždy vážit, zda jde o skupinu, která zaslouhuje autoritu, že časopis má být vydáván. V některých případech to bude evidentní. Ovšem je třeba vzít také v úvahu finanční ztrátu 60. - 70.000 Kčs.

Podotkl v té souvislosti, že na druhé straně z důvodů polygrafické kapacity nebo zásoby papíru nevycházejí reedice velmi žádaných významných, téměř klasicistických nebo skutečně klasických děl naší literatury / Neruda, Drda apod. /. Každá skupina musí předložit koncepci a cíle své vlastní tvorby a žádost bude také posuzovat min. kultury a informací.

S. M a r š í ě k: Upozornil na nesprávnost postupu ÚPS, která odle zákona má právo zabavit články, prozrazující vojenské tajemství apod., ale nemá právo zabavovat články jiného druhu, které se s tím nedostávají do rozporu. Má právo pouze upozorňovat a jedině kompetentním je šéfredaktor, ovšem dokud ÚPS nedá razítko na stránku, tiskárna

ji nevytiskne. Šéfredaktor může tisíckrát věci brát na svá bedra, stejně tak i tajemníci svazu jako arbitři.

S. H e ř m a n upozornil, že pokud jde o vztah diferenciaci-jednota, chybí další stadium, které pravděpodobně ještě u nás není zralé, tj. integrace.

S. H a v l í č e k mu odpověděl, že integrace nazásadách demokratických, socialistických je pro nás nejen možná, ale i žádoucí, ale integrace dvou světů na antagonistických protikladných pólech objektivně možná není a není možná ani v literární tvorbě, protože by znamenala podřízení se jednoho pólu druhému.

K otázce ÚPS ještě uvedl, že a vytváří orgánu kontroly tisku předpoklady k tomu, aby nedocházelo k publikování materiálů, jejichž kvalita neodpovídá požadavkům kladeným na socialistický tisk, rozhlas a televizi, jež mohou být v rozporu s politickou a ideovou linií státu a komunistické strany. Úlohou ÚPS je proto sledovat obsah a upozorňovat šéfredaktory. V případě sporu^{se} mají šéfredaktor či vydavatel obrátit se žádostí o stanovisko k ideolog.~~místní~~ oddělení příslušného stranického orgánu, tzn. třeba v okrese, a při nesouhlasu s~~ím~~ jeho závěry~~m~~ k vyšším stranickým orgánům se odvolat.

S. L i e h m uvedl, že jde o to, aby v praxi nedocházelo k takovým případům, jako jím uvedený případ rozhovoru s. M. Kunderou, kdy publikační správa neadělila důvody, pozastavení; zdůraznil dále, že tato věc je velmi palčivá pro lidi u novin, a že je třeba tyto věci před sjezdem řádně vyjasnit. Dále uvedl, že publikační správa vyvolala kuriozní situaci zabavením dvou sloupků o filmech Sedmikrásky a "O slavnostích a hostech" o věci je vedena korespondence mezi sekretarářem svazu a sekretariátem ÚV KSČ, odpověď není žádná, a to přesto, že na zasedání ideologické komise s. Hendrych prohlásil že filmy jsou volné a že o nich lze referovat, kdežto publikační zpráva má praxi opačnou.

Dále se s. Liehm zmínil o pozastavení rozhovoru se Sartrem pod titulem Arbové a Židé, tento ~~mtx~~ rozhovor získaly LN jako jediný časopis v Evropě, avšak publikační správa v poslední chvíli věc pozastavila s tím, že to pošle dál, tím se publikace zdržela o týden a rozhovor vyšel pak bez jediné změny.

Jako další příklad nesprávné praxe publikační správy uvedl v souvislosti s otázkou integrace, ~~ktřx~~ která se podle jeho názoru nevyřeší při dosavadní praxi, kdy Čivrný do Literárních novin přalánek o knížce Ernsta Fischera o této otázce, na který odpověděl Ivan Skála, velkým článkem, v němž zastával jiný názor a pak zase odpověděl Čivrný ale to už nevyšlo, ač by napak bylo zapotřebí, v konfrontaci a polemice dál problém vyjasňovat.

S. Vaculík řekl, že to, co četl s. Havlíček není v tiskovém zákonu, ale ve stranickém dokumentu k aplikaci tiskového zákona, a vyslovil názor, že i když jako člen strany to chápe, že přece jenom předpis, který váže členy strany nemá omezovat občanskou svobodu, tak jako usnesení vlády nebo prováděcí nařízení nemůže od-

porovat zákonu a zákon a nemůže odpovát ústavě.

S. H a v l í č e k odpověděl s. Vaculíkovi, že podle ústavy v ní zakotven princip vedoucí úlohy KSČ; zmínil se dále o odpovědnosti příslušných činitelů společenských, šefredaktorů vydavatelství a připomněl že v případech kdy se funkcionáři po linii ~~státních orgánů~~ společenské nebo stranické organizace nedohodnou rozhoduje orgán, který jako kolektivní orgán je jim nadřízen. S. Havlíček projevil souhlas s vývody s. Liehma, že příslušný pracovník pro všechny případy některý materiál zadrží, neuvede důvod a pošle to na všechna příslušná místa, což je kolektivní omezilka lidí, kteří by měli s plnou odpovědností říci své konkrétní námítky.

S. V a c u l í k pravil, že je mu známo ustavení ústavy o vedoucí úloze strany, že však podle jeho názoru se vedoucí úloha strany projevila při tvorbě tiskového zákona.

s. G o l d s t ů c k e r dal k úvaze zda by orgánům publikační správy neměla být uložena povinnost sdělit důvod pozastavení, neboť jinak je ponechán volný prostor pro jejich vůli,

S. H a v l í č e k k tomu poznamenal, že to má být jejich normální povinností.

S. L i e h m projevil názor, že příčinou dosavadní praxe pracovníků publikační správy je příliš široká formulace zákona který by měl přesně stanovit práva a povinnosti, neboť rámcový zákon vede často k nezákonnosti.

S. S e k e r a: vznesl dotaz na příští kandidátku ÚV SČSS.

S. P t á č n í k na to sdělil, že šestičlenná komise předložila návrh kandidátky partгрупě ÚV, načež s. C a c h pak sdělil účast-

níkům aktivu, kteří členové dosavadního ÚV jsou opět navrhováni, kteří členové jsou navrhováni nově, sdělil také jména navrhovaných náhradníků, seznámil účastníky také s návrhem na členy a náhradníky revisní komise.

S. P t á č n í k připomenul, že jde o návrh partгрупы ÚV, který může být změněn na partгрупě sjezdu, popřípadě při jejím projednávání a pak při hlasování na sjezdu

S. C a c h informoval účastníky aktivu o důvodech proč není navrhován s. Kohout a s. Branald, a sdělil, že volební komise respektoval i návrhy, které vzešly ze stranické organizace i z rozšířené skupiny, a dodal že i na tomto aktivu mohou účastníci využít svého práva a navrhnout další kandidáty.

S. P t á č n í k podal účastníkům aktivu podrobnější vysvětlení k volebnímu řádu sjezdu, zdůraznil, že sjezd musí volit celou kandidátku, že ovšem plénum navrhnout kohokoliv dalšího, a projedei akklamací, bude nově navržený zařazen na kandidátku; vysvětlil pak také, způsob voleb a dodal, že účelem dnešního aktivu je informovat a že diskuse bude věcí sjezdu; z toho důvodu nebyly účastníkům aktivu předloženy všechny sjezdové materiály.

S. H a v l í č e k v závěru aktivu uvedl, že rozhodující je, aby sjezd orientoval na předpoklady tvorby hodnot a aby i pokud jde o volby, základní idea každého vedla k tomu, že do ÚV, který má být pracovním orgánem, ale svým způsobem i reprezentativním v tom nejlepším slova smyslu skutečnou tvorbou, by měly být vě větší míře navrženi ti literární tvůrci, jejichž díla patří do klenotnice české a slovenské literatury.

S. Havlíček dále doporučil, aby demokratický smysl, který se tolik zdůrazňuje byl v tom, aby byly skutečně zastoupeny hodnoty, přičemž je přirozené, že budou voleni i představitelé nové a mladé literatury, sjezd by se měl zamyslet i nad určitým způsobem pomoci rozvoji mladé literatury a to po případě i formou skupin.

Na konec popřál s. Havlíček posledním účastníkům příprav sjezdu co nejvíce zdaru.

(aktiv byl ukončen v 18,30 hod.)